

Indenrigsministeriet har svaret paa et til dette indgivet Andragende, at det ikke vil kunne udvirke for hende en større aarlig Understøttelse af den grønlandste Handelskasse end den, som allerede er tillagt hende. — Da Udvalget ønsker at forhandle med Indenrigsministeren om dette Angi- liggende, gjør det for Eiden ingen Indstilling.

66. Andragende fra 347 Beboere af Skagen (indbragt den 12te Januar 1880 af Folkethingmanden for Hjørring Amts 1ste Valgkreds, Vogelius).

Beboerne andrage om, at der for Statens Regning maa blive tilveiebragt en hensigtsmæssig, tidsvarende og Stedets økonomiske Lærv tilfredsstillende Forbindelse mellem Skagen og det øvrige Land enten ved en grundforbedret Landevei, Sporvei eller Jernbane. Kommunalbestyrelsen i Skagen indgav 1863 et Andragende til Amtsraadet om Forbedring af Veien, men Amtsraadet svarede, at det ikke kunde indlade sig derpaa. 1874 indgav Byraadet et fornyet Andragende til Amtsraadet om en Grundforbedring og en forandret Retning af Veien, hvorved den kunde blive ca. $\frac{1}{2}$ Mil kortere, men Amtsraadet svarede, at det af Hensyn til Beføstningen ikke saae sig istand til at imødekomme Andragendet. Byraadet indgik 1875 til Indenrigsministeriet med et Andragende om, at den tilbage- staaende Del af Grundforbedringen af Landeveien mellem Frederikshavn og Skagen maatte blive ud- ført paa Statskassens Beføstning. Indenrigsministeriet sendte da Ingenieur Dalgas til Undersøgelse af Sagen, og han udtalte sig gunstig for den. Delegerede fra Byraadet, som foredroge Sagen for Indenrigsministeriet, bragte det Svar, at Ministeren havde lovet at interessere sig for Sagen. Be- boerne formene, at Hjørring Amtsraads-kreds blev særlig daarlig stillet, da Staten i 1867 overdrog Veiene til Amtskommunerne, idet denne Kommunes Vævæsen da var meget lidet udviklet, og der fandtes neppe noget andet Sted i Landet med den Betydning som Skagen, der havde saa daarlige Kommunikationsmidler, og hvis disse nu kunde blive forbedrede paa den antydede Maade, vilde det være af stor Betydning for Fiskeriets Opkomst og Udbytte. — Udvalget forventer, at Inden- rigsministeren vil søge at faae dette Forhold nærmere oplyst ved Forhandling med Amtsraadet, og foreslaar i dette Niemed Andragendet henvist til Indenrigsministeren.

67. Andragende fra Arestforvarer P. S. Lemming (indbragt den 13de Januar 1880 af Folkethingmanden for Skanderborg Amts 2den Valgkreds, S. Sørensen).

Andrageren anmoder om, at han maa faae Pension efter Befjendtgjørelse af 16de Juni 1859, § 17 og 18 og Lov af 24de Marts 1865. Han har gjort Tjeneste ved 5te Dragonregiment fra 1842—45 og 1848—51. Den 3die Juni 1851 ansattes han som bereden Gendarm ved det slesvigke Gendarmeri og avancerede der til Gendarm af 1ste Klasse. Under Krigen 1864 maatte han rømme fra Slesvig, hvilket skete efter Ordre, og han betragtede da sin Stilling i Korplet som endelig opgiven og fik Afsted for i August 1864 at tiltræde sin nuhavende Stilling, som han ikke siden kunde have faaet, og han vilde finde det strengt, hvis han nu, der ingen Formue har, paa Grund af Svaghed maa fratræde sin nuværende Stilling, der ikke er pensionsberettiget, heller ikke som Gen- darm kunde faae Pension. Det samme finder Virkedommeren, af hvem Andrageren ligeledes er sær- deles vel anbefalet, og han tilføjer: Man stod da i den Formening, at man gjorde „Statskassen en Tjeneste ved at søge at faae Anvendelse og Brød for de fra Slesvig overflødigblevne Kræfter.“ Paa et til Finantsministeriet indgivet lignende Andragende er svaret, at da hans Udtrædelse ikke er sket efter hans Foresattes Paalæg, men efter eget Onske, kan Ministeriet ikke imødekomme hans Andragende. — Da Ansøgeren ikke endnu har søgt sin Afsted, har Udvalget ikke fundet Anledning til nærmere at forhandle denne Sag og gjør derfor ingen Indstilling.

68. Andragende fra forhenværende Fører J. C. Christensen (indbragt den 14de Fe- bruar 1880 af Folkethingmanden for Bornholms Amts 1ste Valgkreds, Kofod).

Andrageren anmoder om en Forhøielse af den ham tilstaaede Pension. Han har tjent ved 12te Bataillon fra 3die Oktober 1845 først som Spillemand og til Slutning som Fører, deltaget i begge de slesvigke Krige og været med i Slagene ved Bau, Slesvig, Dybbøl, Kolbing og Sted. Den 11te Juli 1864 blev han kasseret formedelt en Affektion af Rygmarven, efter Udsagn paadraget ved en Forkjølelse under „Felttoget“. Ved sin Afstedigelse var han ubekjendt med Udgangen til at søge et Tillæg til Pensionen hos Svalibebestyrelsen, men er siden tilfældigvis bleven gjort opmærksom derpaa. Da Sygdommen bestandig er bleven værre, og da den derhos slog sig paa den høire Haand, saa har han, der nu ikke som forhen er istand til at tjene sit daglige Brød, indgivet Andragender til Svalibebestyrelsen og Finantsministeriet om en Forhøielse af Pensionen, men fra begge Steber faaet Afslag. Finantsministeriet bemærker, at da der ikke ved de foreliggende Oplysninger er tilveiebragt